

זהו דרישה עליונה, וסימן לדבר -
(שם ל') כי לא דבר רק הוא מכם.
רבי אלעזר קה הולך לבית קמיין,
והיה עמו רבי חייא ורבי יוסי ורבי
חזקיה. אמר רבי אלעזר, הנה
ראיתי שהחטויות של מעלה
אינה אלא בשמחת悠ורת של מטה,
שהרי החותמות של מעלה
תליה בתשובה של מטה (תקבר).
פתח ואמר, (תהלים פ) אלהים אל
דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל.
זו היא החותמות של מטה כדי
לשلط. אמר דוד, אלהים אל דמי
לקה, להעיר אל העlion ולחתבר
אל ימין. מה הטעם? משום (שם)
כי הנה איביך יהמיעון וגוו. [בחוב]
כפי נועצנו לב ייחדי עליך ברית
יכרותו. ומשום כה, אלהים אל דמי
לקה להעיר כלפי מעלה, שהרי אז
מתעורר הרימין וקושור אותה עמה.
וכאשר נקשרת בימין, אז נשברים
השונאים, שבתווב (שמות טו) ימינך
ה' נאדרי בלח ימינך ה' תרעוץ
אויב.

ובא וראה, בשעה שהתחברו כל
אותם המלכים להלחים בקרוב על
אברם, התיעצו להעבירו מן
העולם, וכיון שששלטו בלוט בן
אחיו של אברם, מיד החלו
שבתווב וייקחו את לוט ואת רשותו
בן אחיו אברהם וילכו. מה הטעם?
משום שדמותו של לוט היה
דומה לאברהם, ומשום כה וילכו,
שפל אותו הקרב קיה בשבייל.

מה הטעם? משום שאברהם היה
מושcia את בני העולם מעבודה
זורה ומכונис אותם לעבורה
הקדוש ברוך הוא. ועוד, הקדוש
ברוך הוא העיר אותם בעולם כדי
לגדל את שמם של אברהם בעולם
ולקרב אותו לעובדתו. וסוד הדבר

(איבא) הכא. (נ"א אהיה). תא חזי, דאך על גב
דברור אליו תהאה, לא תימא דלא עלאה
אייהו, אלא ורק דבר מליהו אייהו מפלא
�דרגה עלאה אייהו. וסימנייך (דברים ל') כי לא
דבר רק הוא מכם.

רבי אלעזר קה איזיל לבי חמוני, והוא
עמיה רבי חייא ורבי יוסי ורבי חזקיה.
אמר רבי אלעזר הדא חמיינא דאטערותא
דליך לא לאו אייהו אלא כד אתר למא
הדא אטערותא דליך לא בתיו בטה דליך
תלייא (מלטה).

פתח ואמר, (תהלים פ) אלהים על דמי לך אל
תחרש ואל תשקות אל. הדא הוא
אטערותא דליך בגין לשלהה. אמר דוד,
אליהם אל דמי לך, לאתערא לגבי עלאה
ולאתחרא גבי ימינא. מי טעם בגין
נוועצוי לב ייחדי עלייך ברית יברות, ובגין
כה אליהם אל דמי לך לאתערא לגבי עילא,
הדא כדין אתערת ימינא וקיטירת לה בהדרה.
ובכל אתקשרת בימינא כדין אתר שנאיין
דכטיב (שמות טו) ימינך יי נאדרי בלח ימינך יי
תרעוץ אויב.

וთא חזי בשעתה דאתחרבו כל אנון מלכין
לאגחא קרבא עלייה דאברהם,
אתהייטו לאעbara ליה מן עלמא, וכיון
דשלטו בלוט בר אחיך דאברהם מיד אזלゴ,
דכטיב ויקחו את לוט ואת רכישו בן אחיך
אברהם וילכו. מי טעם, בגין דדיניגניה
דלוט קה דמי לאברהם, בגין כה וילכו,
דכל הוא קרבא בגיןה קה.

מי טעם. בגין דהוה אברהם אפיק בני
ואעליל לון בפולחנא דקודשא בריך הוא.